

Návrh znaku a vlajky pro obec Zálší (okres Tábor)

Při tvorbě návrhu komunálních symbolů (znaku a vlajky) vycházím z hlavních historických (toponomastických, patrociniálních i patrimoniálních) a architektonických (etnografických) reálií, včetně výběru obce.

Úvodem jen upozorňuji a vysvětluji, že dle heraldických pravidel se v každém znaku používají i popisují tzv. tinktury, tj. kovy (zlato a stříbro, zobrazované v praxi žlutě a bíle) a barvy (červená, modrá, zelená, černá), výjimečně (odůvodněně) i doplňková tzv. přirozená barva (např. hnědá u kmene stromu, nebo srsti některých zvířat atd.). Přičemž platí poměrně striktní podmínka o (kontrastním a střídavém) kladení „kovů na barvy“ nebo „barev na kovy“ (čili kovových figur v barevných polích štítu nebo naopak barevných figur v kovových polích štítu).

Heraldické figury dělíme na tzv. heroldské (tj. geometrické, pole štítu členící) a obecné (tj. všeobecně známé), vždy ale náležitě (pouze dvourozměrně) stylizované. Stranově (vpravo, vlevo) se znak odborně blasonuje (tj. terminologicky přesně slovně popisuje) jen z pohledu štítonoše (jeho pravé ruky), nikoliv pozorovatele štítu, proto (zdanlivě) obráceně, samozřejmě pokud není osově souměrný.

Kresba znaku i vlajky se může v průběhu času (desetiletí i staletí) měnit a mírně autorsky odlišovat (nejde o logotyp či chráněný průmyslový vzor a značku), ale právě popisem v dekretu předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky závazně definovaná podstata zůstává (všechny uvedené tinktury a figury v dané kompozici štítu znaku i listu vlajky či praporu) a musí být takto přesně a důsledně vždy (nyní i v budoucnu) dodržena.

Ikonografický význam navrženého obecního znaku je proto následující: Heroldská (čili geometrická) figura černé paty štítu (tj. dolní třetiny) připomíná zdejší zpracování rašeliny borkováním (výrobu cihel zvaných borky) a přírodní rezervaci Borkovická blata. Četné vodoteče, ale i dobré povětří pak zastupuje modrá barva štítu.

Heroldská figura stříbrného (tj. bílého) tzv. (sníženého) hrotu symbolizuje domovní štíty mnohých objektů tzv. selského baroka, které tvoříc vesnickou památkovou rezervaci.

Obecná figura červené růže z erbu Rožmberků (z rodu Vítkovců) je vzpomínkou na nejstarší středověkou vrchnost obce a typickým znamením celého Jihočeského regionu (kraje).

Obecné figury dvou zlatých (tj. žlutých) hvězd jsou převzaty z atributů (svatozáří) Panny Marie a sv. Jana Nepomuckého, dle zasvěcení místního unikátního kostela a kaple těmto patronům.

Obecné figury zlatého (tj. žlutého) olšového listu a borové šišky v patě štítu jasně symbolizují názvy dvou částí obce: Zálší (tj. „za olší“) a Klečaty (tj. borovice kleče) ve smyslu známé latinské sentence „nomen omen“ čili „jméno znamená“, tj. název vyjádřený symbolem (tzv. mluvící znamení).

Blason (čili odborný heraldický slovní popis, podle kterého je každý zkušený heraldik schopný znak správně nakreslit, aniž by nutně musel vidět prvotní předlohu) proto může znít takto:

V modrém štítě na černé patě s kosmým olšovým listem a šikmou borovou šiškou, obojí zlaté a vztyčené, snížený stříbrný hrot s červenou růží se zlatým semeníkem a zelenými kališními lístky, nahoře provázený dvěma zlatými hvězdami.

Návrh (na stožár vztyčované) obecní vlajky nebo praporu (pevně spojovaného s žerdí) opakuje všechny výše popsané tinktury a figury jejich vexilologicky vhodnou derivací ze (svislého) štítu znaku do (vodorovně) obdélníkového listu vlajky (praporu) o stranovém poměru šířky k délce 2:3 (daném státní vlajkou České republiky), kdy jednotlivá pole štítu nahrazují tři vodorovné pruhy v příslušných barvách s obecnými (znakovými) figurami.

Zatímco v blasonu (popisu) znaku není třeba oficiálně uvádět počet hrotů (cípů) hvězd, neboť základní heraldická hvězda je vždy šestihrotá (popisuje se tedy pouze odlišný, vyšší nebo nižší, počet hrotů hvězdy) při popisu vlajky (praporu) je u šesticípých hvězd nutně počet cípů zmínit, protože základní vexilologickou hvězdou je naopak hvězda pěticípá a odlišný počet cípu se musí hlásit.

V případě popisu vlajky (praporu) se také, na rozdíl od blasonu znaku, nikdy nemluví o zlaté a stříbrné tinktuře kovu, tak jako na hmotově pevném štítě (kde se plátkový kov dříve skutečně užíval), ale vždy žluté a bílé barvě (vlající) tkaniny, z níž se vyrábí, bez zbytných obrysových kontur.